32004R0448

L 72/66 AZ EURÓPAI UNIÓ HIVATALOS LAPJA 2004.3.11.

A BIZOTTSÁG 448/2004/EK RENDELETE
(2004. március 10.)
a strukturális alapok által társfinanszírozott tevékenységek kiadásainak támogathatósága tekintetében az 1260/1999/EK tanácsi rendelet alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló 1685/2000/EK rendelet módosításáról és az 1145/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. június 21-i 1260/1999/EK tanácsi rendeletre [1] és különösen annak 30. cikke (3) bekezdésére és 53. cikke (2) bekezdésére,

a Szerződés 147. cikke alapján létrehozott bizottsággal, az Agrárstrukturális és Vidékfejlesztési Bizottsággal és a Halászati és Akvakultúra-ágazati Strukturális Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

(1) Az 1685/2000/EK bizottsági rendelet [2] melléklete a támogathatóságra vonatkozó közös szabályokat tartalmaz. Az említett rendelet 2000. augusztus 5-én lépett hatályba.

(2) A tapasztalat azonban azt mutatta, hogy a támogathatósági szabályokat több tekintetben módosítani szükséges.

(3) Különösen indokolt a Peace II és a közösségi kezdeményezések alapján nyújtott támogatással összefüggésben lebonyolított transznacionális pénzügyi műveletek költségei támogathatóságának elismerése, az előlegfizetésekre kapott kamat levonására is figyelemmel.

(4) Azt is nyilvánvalóvá kell tenni, hogy a kockázatitőke-, hitel- és garanciaalapokba történő befizetések ténylegesen kifizetett kiadásoknak minősülnek.

(5) Határozottabban ki kell nyilvánítani, hogy a hozzáadottérték-adó (HÉA) társfinanszírozással történő támogathatósága nem függ attól, hogy a végső kedvezményezett közintézmény-e vagy magánvállalkozás.

(6) A vidékfejlesztés tekintetében egyértelművé kell tenni, hogy az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia-alapból (EMOGA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1257/1999/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. február 26-i 445/2002/EK bizottsági rendeletben [3] megállapított különös szabályok – amelyek értelmében az erdészeti ágazat bizonyos beruházásaira egységes átalánykötségeket kell meghatározni – sérelme nélkül azt a szabályt kell alkalmazni, miszerint a költségbizonylat kifizetett számla formájában is elfogadható.

(7) Az egyértelműség és a megfelelő alkalmazhatóság érdekében az 1685/2000/EK rendelet mellékletének helyébe egy új mellékletnek kell lépnie.

(8) A kockázatitőke-, hitel- és garanciaalapokba történő befizetésekre, valamint a HÉA támogathatóságára vonatkozó szabályozási rendelkezések értelmezési nehézségeket vetettek fel.

(9) Kellő tekintettel az egyenlő bánásmód elvére, illetve a transznacionális pénzügyi műveletek díjainak kifizetésekor felmerülő költségek figyelembevétele érdekében a vonatkozó szabályokat visszamenőleges hatállyal kell alkalmazni.

(10) Az 1685/2000/EK rendeletet ennek megfelelően az 1145/2003/EK rendelettel módosították. Azonban az említett rendelet elfogadásakor nem vették teljes mértékben figyelembe a bizottsági eljárás követelményeit, következésképpen az 1145/2003/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni. Ezért ezt a rendeletet az 1145/2003/EK rendelet hatálybalépésétől kell alkalmazni.

(11) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Régiófejlesztési és Szerkezetváltási Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1145/2003/EK rendelet hatályát veszti.

2. cikk

Az 1685/2000/EK rendelet melléklete helyébe az e rendelet mellékletében szereplő szöveg lép.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2003. július 5-től kell alkalmazni.

A melléklet következő pontjait 2000. augusztus 5-től kell alkalmazni:

a) az 1. szabály 1.3., 2.1., 2.2. és 2.3. pontja;

b) a 3. szabály 1. pontja;

c) a 7. szabály 1–5. pontja.

---

[1] HL L 161., 1999.6.26., 1. o. A legutóbb az 1105/2003/EK rendelettel (HL L 158., 2003.6.27., 3. o.) módosított rendelet.

[2] HL L 193., 2000.7.29., 39. o. Az 1145/2003/EK rendelettel (HL L 160., 2003.6.28., 48. o.) módosított rendelet.

[3] HL L 74., 2002.3.15., 1. o. A legutóbb a 963/2003/EK rendelettel (HL L 138., 2003.6.5., 32. o.) módosított rendelet.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. március 10-én.

a Bizottság részéről

Michel BARNIER

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

TÁMOGATHATÓSÁGI SZABÁLYOK

1. szabály: ténylegesen kifizetett kiadások

1. A VÉGSŐ KEDVEZMÉNYEZETTEK KIFIZETÉSEI

1.1. A végső kedvezményezettek által teljesített, az 1260/1999/EK rendelet (a továbbiakban: általános rendelet) 32. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése szerinti kifizetéseket készpénzben kell teljesíteni, az 1.5. pontban foglalt kivételekre is figyelemmel.

1.2. A Szerződés 87. cikke szerinti támogatási rendszerek és a tagállamok által kijelölt testületek által nyújtott támogatás esetében a „végső kedvezményezettek kifizetései" a támogatást nyújtó testületek által az egyéni címzetteknek nyújtott támogatások. A végső kedvezményezettek által kifizetett támogatást a támogatás feltételeire és célkitűzéseire történő hivatkozással kell igazolni.

1.3. A kockázatitőke-, hitel- és garanciaalapokba (ideértve a kockázatitőke-részesedési alapokat is) történő befizetéseket az általános rendelet 32. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében „ténylegesen kifizetett kiadásoknak" tekintik, ha az alapok megfelelnek a 8., illetve a 9. szabály előírásainak.

1.4. Az 1.2. pontban említettektől eltérő esetekben a „végső kedvezményezettek kifizetései" a programkiegészítésben az általános rendelet 18. cikke (3) bekezdése b) pontjának megfelelően meghatározott típusú, az adott tevékenységre adott megbízásért közvetlenül felelős testületek, illetve köz- vagy magánvállalkozások által teljesített kifizetések.

1.5. Az 1.6., 1.7. és 1.8. pontban megállapított feltételek mellett az értékcsökkenés, a természetbeni juttatások és az általános költségek ugyancsak az 1.1. pontban említett kifizetések részét képezhetik. Valamely tevékenység strukturális alapokból történő társfinanszírozása azonban a tevékenység befejezésekor nem haladhatja meg a támogatható kiadásoknak a természetbeni juttatások kivételével számított teljes összegét.

1.6. A tevékenység céljához közvetlenül kapcsolódó ingatlan vagy berendezés értékcsökkenését támogatható kiadásnak kell tekinteni, feltéve hogy:

a) sem nemzeti, sem közösségi támogatás nem járult hozzá az ilyen ingatlan vagy berendezés megvásárlásához;

b) az értékcsökkenés költségét a vonatkozó számviteli szabályoknak megfelelően számították ki; és

c) a költség kizárólag a szóban forgó tevékenység társfinanszírozásának időszakára vonatkozik.

1.7. A természetbeni juttatásokat támogatható kiadásnak kell tekinteni, feltéve hogy:

a) azok földterület vagy ingatlan, berendezés vagy anyag juttatásából, kutatási vagy szakmai tevékenység, illetve önkéntes ingyenes munka végzéséből állnak;

b) azokat nem a 8., 9. és 10. szabályban említett pénzügytechnikai intézkedések keretében teljesítik;

c) az értékük függetlenül megállapítható és ellenőrizhető;

d) földterület vagy ingatlan juttatása esetén az értéket független, szakképzett értékbecslő vagy megfelelően felhatalmazott hivatalos testület igazolja;

e) önkéntes ingyenes munka esetében az adott munka értékét a ráfordított idő, valamint az elvégzett munka szokásos óra- és napidíjának figyelembevételével határozzák meg; és

f) adott esetben teljesülnek a 4., 5. és 6. szabály megfelelő rendelkezései.

1.8. Az általános költségeket támogatható kiadásoknak kell tekinteni, feltéve hogy a strukturális alapok által társfinanszírozott tevékenységhez kötődő valóságos költségeken alapulnak, és megfelelően igazolt, igazságos és méltányos módszer szerint, arányosan történik a tevékenységhez való hozzárendelésük.

1.9. A Szerződés 87. cikke szerinti támogatási rendszer, valamint a tagállamok által kijelölt testületek által nyújtott támogatások esetén az 1.2. pontban említett egyéni címzettre az 1.5–1.8. pont rendelkezéseit kell alkalmazni.

1.10. A tagállamok szigorúbb nemzeti szabályokat alkalmazhatnak az 1.6., 1.7. és 1.8. pont szerinti támogatható kiadások meghatározására.

2. A KIADÁSOK IGAZOLÁSA

2.1. Általános szabályként a végső kedvezményezettek által teljesített időközi kifizetéseket és zárókifizetéseket kifizetett számlával kell igazolni. Ha erre nincs mód, hasonló bizonyító erejű számviteli dokumentummal kell igazolni a kifizetést.

2.2. A vidékfejlesztés tekintetében – az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalapból (EMOGA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1257/1999/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 445/2002/EK bizottsági rendeletben megállapított külön szabályok sérelme nélkül – a 2.1. pontban meghatározott rendelkezést kell alkalmazni az erdészeti ágazat bizonyos beruházasaira vonatkozó egységes átalányköltségek meghatározására.

2.3. Ezen túlmenően ha közbeszerzési eljárás keretében végeznek tevékenységeket, a végfelhasználók által teljesített időközi kifizetéseket és zárókifizetéseket az aláírt szerződéseknek megfelelően kibocsátott, kifizetett számlákkal kell alátámasztani. A végső kedvezményezettek által teljesített, időközi kifizetéseket vagy zárókifizetéseket minden egyéb esetben – ideértve az állami támogatások odaítélését is – a tevékenység végrehajtásában érintett testületek vagy köz-, illetve magánvállalkozások által ténylegesen kifizetett kiadásokkal (beleértve az 1.5. pontban említett kiadásokat is) kell igazolni.

3. ALVÁLLALKOZÓK SZERZŐDTETÉSE

3.1. A szigorúbb nemzeti szabályok alkalmazásának sérelme nélkül a következő alvállalkozói szerződésekkel kapcsolatos kiadások nem támogathatók a strukturális alapok általi társfinanszírozással:

a) olyan alvállalkozói szerződés, amely anélkül növeli a tevékenység elvégzésének költségét, hogy azzal arányosan növelné annak értékét;

b) közvetítőkkel vagy tanácsadókkal kötött alvállalkozói szerződés, amely a kifizetést a tevékenység összköltségének százalékában határozza meg, hacsak az ilyen költséget a végső kedvezményezett nem igazolja a munka vagy a nyújtott szolgáltatás valóságos értékére történő hivatkozással.

3.2. Az alvállalkozók valamennyi alvállalkozói szerződés tekintetében kötelezettséget vállalnak arra, hogy az alvállalkozói szerződésben foglalt tevékenységekkel kapcsolatban megadnak minden szükséges információt a könyvvizsgáló és ellenőrző testületek részére.

2. szabály: a bevételek számviteli kezelése

1. E szabály alkalmazásában a „bevétel” a tevékenység által a társfinanszírozás időszakában vagy a támogatás végéig tartó, a tagállam által megszabott hosszabb időszakon keresztül értékesítésből, bérbeadásból, szolgáltatásból, regisztrációs díjakból vagy egyéb bevételekből származó jövedelem, a következők kivételével:

a) a társfinanszírozott beruházások gazdasági élettartama alatt előállított és az általános rendelet 29. cikke (4) bekezdése különös rendelkezéseinek hatálya alá tartozó bevételek;

b) a 8., 9. és 10. szabályban említett pénzügytechnikai intézkedések keretében keletkezett bevételek;

c) a magánszektornak a tevékenységek társfinanszírozásához való azon hozzájárulásai, amelyek a vonatkozó támogatás finanszírozási táblázataiban az állami hozzájárulások mellett szerepelnek.

2. Az 1. pont szerinti bevétel olyan jövedelmet jelent, amely csökkenti az érintett tevékenységhez szükséges, a strukturális alapok keretében nyújtott társfinanszírozás összegét. A bevételeket a strukturális alapok részesedésének kiszámítása előtt, de legkésőbb a támogatás befejezésekor teljes összegükben vagy arányosan vonják le a tevékenység támogatható kiadásaiból attól függően, hogy a bevétel teljes egészében vagy csak részben származott-e a társfinanszírozott tevékenységből.

3. szabály: pénzügyi és egyéb díjak, jogi költségek

1. PÉNZÜGYI DÍJAK

A hitelkamatra (amely eltér a vállalkozások hitelfelvételének költségét csökkentő, jóváhagyott állami támogatási rendszer keretében nyújtott kamattámogatásokkal kapcsolatos kiadásoktól), a pénzügyi műveletek díjaira, a devizaátváltási jutalékokra és veszteségekre, valamint az egyéb, tisztán pénzügyi ráfordításokra nem nyújtható támogatás a strukturális alapok társfinanszírozásával. A Peace II és a közösségi kezdeményezések (Interreg III, Leader+, Equal és Urban II) alapján nyújtott támogatás keretében lebonyolított transznacionális pénzügyi műveletek díjai azonban támogathatók a strukturális alap társfinanszírozásával az előlegfizetésre kapott kamat levonása után. Globális támogatások esetén az előlegre kapott kamat levonása után támogatás nyújtható továbbá a kijelölt közvetítő által a támogatás utolsó részének kifizetése előtt fizetett hitelkamat költségeihez.

2. A SZÁMLAVEZETÉS BANKI DÍJAI

Ha a strukturális alapok általi társfinanszírozás a tevékenység elvégzéséhez külön bankszámla vagy bankszámlák nyitását teszi szükségessé, a számla megnyitásának és vezetésének banki díjai támogathatók.

3. JOGI TANÁCSADÁSI DÍJAK, KÖZJEGYZŐI DÍJAK, MŰSZAKI VAGY PÉNZÜGYI SZAKVÉLEMÉNYEK KÖLTSÉGEI, VALAMINT SZÁMVITELI ÉS KÖNYVVIZSGÁLÓI DÍJAK

Ezek a költségek és díjak akkor támogathatók, ha közvetlenül kapcsolódnak a tevékenységhez, és annak előkészítéséhez vagy végrehajtásához nélkülözhetetlenek, illetve számviteli és könyvvizsgálói költségek esetén akkor, ha az irányító hatóság által támaszott követelményekből erednek.

4. BANK VAGY MÁS PÉNZÜGYI INTÉZMÉNY ÁLTAL NYÚJTOTT BIZTOSÍTÉKOK KÖLTSÉGEI

Ezek a költségek olyan mértékben támogathatók, amilyen mértékben a biztosítékokat nemzeti vagy közösségi jogszabály, illetve a támogatást jóváhagyó bizottsági határozat előírja.

5. BÍRSÁGOK, KÖTBÉREK ÉS PERKÖLTSÉGEK

Az ilyen kiadások nem támogathatók.

4. szabály: használt berendezések beszerzése

A szigorúbb nemzeti szabályok alkalmazásának sérelme nélkül a használt berendezések beszerzési költségei a következő három feltétel mellett támogathatók a strukturális alapok általi társfinanszírozásból:

a) a berendezés eladója nyilatkozik a berendezés eredetéről, és igazolja, hogy azt az előző hét év során nem nemzeti vagy közösségi támogatás igénybevételével szerezték be;

b) a berendezés ára nem haladja meg a piaci értékét, és alacsonyabb a hasonló új berendezések bekerülési költségénél; és

c) a berendezés rendelkezik a tevékenységhez szükséges műszaki jellemzőkkel, és megfelel az alkalmazandó szabályoknak és szabványoknak.

5. szabály: földterület tulajdonjogának megszerzése

1. ÁLTALÁNOS SZABÁLY

1.1. A be nem épített földterület tulajdonjogának megszerzési költsége – a szigorúbb nemzeti szabályok alkalmazásának sérelme nélkül – a következő három feltétel mellett támogatható a strukturális alapok általi társfinanszírozásból:

a) közvetlen kapcsolat áll fönn a földterületvétel és a társfinanszírozott tevékenység között;

b) a 2. pontban foglalt esetek kivételével a földterület megszerzésének költsége nem haladhatja meg a tevékenység összes támogatható költségének 10 %-át, hacsak a Bizottság által jóváhagyott támogatás ennél magasabb százalékot nem határoz meg;

c) beszerzik egy független, képesített értékbecslő vagy megfelelően felhatalmazott hivatalos testület igazolását arról, hogy a vételár nem haladja meg a piaci értéket.

1.2. A Szerződés 87. cikke szerinti támogatási rendszerek esetében a földterület megszerzésének támogathatóságát a támogatási rendszer egésze alapján kell megállapítani.

2. TERMÉSZETVÉDELMI TEVÉKENYSÉGEK

A természetvédelmi tevékenységek tekintetében az alábbiakban feltüntetett valamennyi feltételt teljesíteni kell a kiadások támogathatóságához:

– a földterület megszerzésére az irányító hatóság jóváhagyó határozatával kerülhet sor,

– a földterületet az említett határozatban feltüntetett időszak alatt a tervezett célra kell felhasználni,

– a földterület az irányító hatóság által elfogadott indokolt esetek kivételével nem használható mezőgazdasági célra,

– a földterület megszerzésére valamely közintémény vagy a közjog hatálya alá tartozó köztestület által vagy annak nevében kerül sor.

6. szabály: ingatlan tulajdonjogának megszerzése

1. ÁLTALÁNOS SZABÁLY

Az ingatlan, azaz a földterület és az azon található épület megszerzésének költsége támogatható a strukturális alapok általi társfinanszírázásból, ha a 2. pontban megállapított feltételek mellett – a szigorúbb nemzeti szabályok sérelme nélkül – közvetlen kapcsolat áll fenn a szerzés és az adott tevékenység célja között.

2. A TÁMOGATHATÓSÁG FELTÉTELEI

2.1. Be kell szerezni egy független, szakképzett értékbecslő vagy megfelelően felhatalmazott hivatalos testület igazolását arról, hogy az ár nem haladja meg a piaci értéket, és az igazolás vagy igazolja, hogy az épület megfelel a nemzeti rendelkezéseknek, vagy pedig részletezi, hogy az épület mely pontokon nem felel meg e rendelkezéseknek, és a végső kedvezményezettnek a tevékenység során várhatóan hol kell kiigazításokat végrehajtania.

2.2. Az épület a megelőző 10 év során nem részesülhetett olyan nemzeti vagy közösségi támogatásban, amely a szerzés strukturális alapok általi társfinanszírozása esetén kétszeresen nyújtott támogatást eredményezne.

2.3. Az ingatlan az irányító hatóság által meghatározott célra és időszakon belül használható fel.

2.4. Az épületet csak a tevékenység céljának megfelelően lehet használni. Az épület különösen közigazgatási szolgálatok elhelyezésére csak abban az esetben használható, ha az ilyen használat összhangban van az érintett strukturális alap támogatható tevékenységével.

7. szabály: Hozzáadottérték-adó, valamint egyéb adók és illetékek

1. A hozzáadottérték-adó („HÉA") nem képez támogatható kiadást, kivéve ha az valóban és végérvényesen a végső kedvezményezettet, illetve a Szerződés 87. cikke szerinti támogatási rendszer keretében és a tagállamok által kijelölt testületek által nyújtott támogatás esetében az egyéni címzettet terheli. A bármilyen módon visszaigényelhető HÉA nem tekinthető támogatható kiadásnak, még akkor sem, ha azt ténylegesen nem a végső kedvezményezett vagy az egyéni címzett kapja vissza. A végső kedvezményezett vagy az egyéni címzett állami vagy magánintézmény-jellegét nem veszik figyelembe annak meghatározásánál, hogy a HÉA támogatható kiadást jelent-e e szabály rendelkezéseinek alkalmazásában.

2. A végső kedvezményezett vagy az egyéni címzett által a különös nemzeti szabályok alkalmazása értelmében vissza nem igényelhető HÉA csak akkor minősül támogatható kiadásnak, ha az erre vonatkozó szabályok teljes mértékben összhangban vannak a HÉÁ-ról szóló 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelvvel ([1]).

3. Ha a végső kedvezményezett vagy az egyéni címzett az HÉÁ-ról szóló hatodik, 77/388/EGK tanácsi irányelv XIV. címe szerinti átalányrendszer hatálya alá tartozik, a kifizetett HÉA az 1. pontban foglaltak szerint visszaigényelhetőnek minősül.

4. A közösségi társfinanszírozás – az általános rendelet 29. cikke (6) bekezdése rendelkezéseinek sérelme nélkül – nem haladhatja meg az összes támogatható kiadás HÉA nélküli értékét.

5. A strukturális alapok általi társfinanszírozás alapján felmerülő egyéb adók és illetékek (különösen a bérek és jövedelmek után fizetett közvetlen adók és társadalombiztosítási járulékok) nem képeznek támogatható kiadásokat, kivéve ha azok valóban és végérvényesen a végső kedvezményezettet vagy az egyéni címzettet terhelik.

8. szabály: kockázatitőke- és hitelalapok

1. ÁLTALÁNOS SZABÁLY

A strukturális alapokból a 2. pontban foglalt feltételek mellett társfinanszírozható a kockázatitőke- és/vagy hitelalapok, illetve a kockázatitőke-részesedési alapok (a továbbiakban: alapok) tőkéje. E szabály alkalmazásában a „kockázatitőke- és hitelalapok" olyan befektetési eszközök, amelyeket kifejezetten a legutóbb a 2003. május 6-i ajánlással módosított 96/280/EK bizottsági ajánlásban ([2]) foglalt meghatározás szerinti kis- és középvállalkozások tőkével vagy a kockázati tőke más formáival – beleértve a hitelt is – való ellátására hoztak létre. A „kockázatitőke-részesedési alapok" olyan alapok, amelyeket több kockázatitőke- és hitelalapba történő befektetés céljából létesítettek. A strukturális alapok ilyen alapokban való részvételéhez más közösségi finanszírozási eszközök közös befektetése vagy garanciavállalása is társulhat.

([1]) HL L 145., 1977.6.13., 1. o.
([2]) HL L 107., 1996.4.30., 4. o.

2. FELTÉTELEK

2.1. Az alap társfinanszírozóinak vagy támogatóinak prudens üzleti tervet kell benyújtaniuk, amely egyebek közt meghatározza a megcélzott piacot, a finanszírozás szempontjait és feltételeit, az alap működési költségvetését, a tulajdonviszonyokat és finanszírozó partnereket, a vezetőség szakmai felkészültségét, hatáskörét és függetlenségét, az alap belső szabályzatát, a strukturális alapok hozzájárulásának indokolását és tervezett felhasználását, a befektetésből való kivonulásra vonatkozó politikát, valamint az alap felszámolására vonatkozó rendelkezéseket, beleértve a strukturális alapok hozzájárulásából származó hozamok újrafelhasználását. Az irányító hatóságnak vagy a felügyelete alá tartozó szervezetnek gondosan értékelnie kell az üzleti tervet, és felügyelnie kell annak végrehajtását.

2.2. Az alap független, a tulajdonosok közötti megállapodás szerint működő jogi személyként vagy valamely meglévő pénzintézet keretén belül külön pénzügyi csoportként jön létre. Az utóbbi esetben az alap külön végrehajtási megállapodás hatálya alá tartozik, amely mindenekelőtt az alapba befektetett új forrásoknak (így a strukturális alapok hozzájárulását) az intézményben kezdetben rendelkezésre álló forrásoktól megkülönböztető, külön számlán történő vezetését írja elő. Az alap valamennyi résztvevőjének készpénzben kell teljesítenie a hozzájárulását.

2.3. A Bizottság nem lehet az alapban társ vagy tulajdonos.

2.4. A strukturális alapok hozzájárulása az általános rendelet 29. cikkének (3) és (4) bekezdésében megállapított korlátozások hatálya alá tartozik.

2.5. Az alapok csak kis- és középvállalkozásokba (KKV-k), az alapításukkor, működésük korai szakaszában (beleértve az indulótőkét) vagy bővítésük esetén, valamint csak olyan tevékenységekbe fektethetnek be, amelyeket az alap vezetősége gazdaságilag megvalósíthatónak ítél. A megvalósíthatóság megállapításakor figyelembe kell venni az érintett vállalkozás valamennyi jövedelemforrását. Az alapok nem fektethetnek be a nehézségekkel küzdő vállalkozások megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatások [1] értelmében vett nehézséggel küzdő vállalkozásokba.

2.6. Óvintézkedésekkel minimálisra kell szorítani a kockázatitőke- és hitelpiaci verseny torzulásait. Elsősorban a tőkebefektetések és hitelek hozamát (a részarányos kezelési költségek nélkül) lehet a tulajdonosok megállapodásában foglalt jövedelmezőségi szintig elsőbbségi alapon szétosztani a magánszektorhoz tartozó tulajdonosok között, azt követően pedig arányosan kell szétosztani a tulajdonosok és a strukturális alapok között. A strukturális alapok hozzájárulásának tulajdonítható hozamokat ugyanazon a támogatható területen újra fel kell használni a KKV-k fejlesztési tevékenységeire.

2.7. A kezelési költségek nem haladhatják meg a támogatás tartama alatt befizetett részvénytőke éves átlagának 5 %-át, kivéve ha pályázati felhívás után magasabb százalékos arány bizonyul szükségesnek.

2.8. A tevékenység befejezésekor az alap (a végső kedvezményezett) támogatható költsége nem más, mint az alapnak a KKV-ba befektetett vagy a KKV-nak kölcsönzött tőkéje, beleértve a felmerült kezelési költségeket.

2.9. A strukturális alapoknak és más állami forrásoknak az alapokhoz történő hozzájárulása, valamint az alapoknak az egyes KKV-kba történt befektetései az állami támogatásokra vonatkozó szabályok hatálya alá tartoznak.

3. AJÁNLÁSOK

3.1. A Bizottság a strukturális alapok hozzájárulásával működő alapoknak a 3.2–3.6. pontban megállapított helyes gyakorlat előírásainak betartását ajánlja. Ezen ajánlások betartását a Bizottság pozitív elemnek tekinti, amikor az alapnak az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal való összeegyeztethetőségét vizsgálja. Az ajánlások a kiadások támogathatósága tekintetében nem kötelező érvényűek.

3.2. A magánszektor pénzügyi hozzájárulásának jelentős – 30 %-ot meghaladó –mértékűnek kell lennie.

3.3. Az alapoknak elég nagyoknak kell lenniük, és kellően nagy célcsoportra kell kiterjedniük ahhoz, hogy biztosítani tudják azt, hogy tevékenységeik potenciálisan gazdaságilag megvalósíthatók legyenek, olyan befektetési ütemtervvel, amely összeegyeztethető a strukturális alapok részvételi idejével, és azokra a területekre összpontosít, ahol piaci hiányosságok észlelhetők.

3.4. A tőkének az alapba történő befizetését a strukturális alapok és a részvényesek esetében azonos módon, mégpedig a jegyzett részesedés arányának megfelelően kell ütemezni.

3.5. Az alapokat olyan szakemberek független szakmai csoportjainak kell kezelniük, akik megfelelő tapasztalattal rendelkeznek ahhoz, hogy a kockázatitőke-alap kezeléséhez szükséges képességeket és hitelességet tanúsítsák. Az alapkezelői csoportokat pályáztatással kell kiválasztani, figyelembe véve a várható díjazás szintjét.

3.6. Az alapok rendes körülmények között nem szerezhetnek többségi érdekeltséget vállalkozásokban, és azt a célt kell követniük, hogy az alap élettartama alatt valamennyi beruházást megvalósítsák.

[1] HL C 288., 1999.10.9., 2. o.

9. szabály: garanciaalapok

1. ÁLTALÁNOS SZABÁLY

A strukturális alapok a 2. pontban foglalt feltételek mellett társfinanszírozhatják a garanciaalapok tőkéjét. E szabályok alkalmazásában a „garanciaalap" olyan pénzügyi eszköz, amely a 8. szabály értelmében vett kockázatitőke- és hitelalapoknak, valamint egyéb KKV egyéb kockázatfinanszírozási rendszereknek (beleértve a hiteleket is) nyújt garanciát a legutóbb a 2003. május 6-i bizottsági ajánlással módosított 96/280/EK ajánlásban foglalt meghatározás szerinti kis- és középvállalkozásokba történt befektetéseik nyomán keletkező veszteségekkel szemben. Az alapok lehetnek a KKV-k által jegyzett, állami támogatással rendelkező közös befektetési alapok, kereskedelmi alapon, magánszektorhoz tartozó partnerekkel működő alapok, illetve teljes egészében államilag finanszírozott alapok. A strukturális alapok ilyen alapokban való részvételéhez más közösségi finanszírozási eszközök révén nyújtott részgaranciák is társulhatnak.

2. FELTÉTELEK

2.1. Az alap társfinanszírozóinak vagy támogatóinak értelemszerűen ugyanolyan prudens üzleti tervet kell benyújtaniuk, mint amilyet a kockázatitőke-alapok készítenek (8. szabály), és abban meghatározzák a célul kitűzött garanciaportfoliót. Az irányító hatóságnak vagy a felügyelete alá tartozó egységnek gondosan értékelnie kell az üzleti tervet, és felügyelnie kell annak végrehajtását.

2.2. Az alap független, a tulajdonosok közötti megállapodás szerint működő jogi személyként vagy valamely meglévő pénzintézet keretén belül külön pénzügyi csoportként jön létre. Az utóbbi esetben az „alap" külön végrehajtási megállapodás hatálya alá tartozik, amely mindenekelőtt az alapba befektetett új forrásoknak (így a strukturális alapok hozzájárulását) az intézményben kezdetben rendelkezésre álló forrásoktól megkülönböztető, külön számlán történő vezetését írja elő.

2.3. A Bizottság nem lehet az alapban társ vagy tulajdonos.

2.4. Az alapok csak gazdaságilag megvalósíthatónak ítélt befektetésre nyújthatnak garanciát. Az alapok nem nyújtanak garanciát a nehézségekkel küzdő vállalkozások megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatások értelmében vett nehézséggel küzdő vállalkozásoknak.

2.5. A strukturális alapok hozzájárulásának a garancia beváltása után megmaradt részét ugyanazon támogatható térségben újra fel kell használni a KKV-k fejlesztési tevékenységeire.

2.6. A kezelési költségek nem haladhatják meg a támogatás tartama alatt befizetett tőke éves átlagának 2 %-át, kivéve ha pályázati felhívás után magasabb százalékos arány bizonyul szükségesnek.

2.7. A tevékenység befejezésekor az alap (a végső kedvezményezett) támogatható költsége az alap befizetett tőkéjének a nyújtott garanciák fedezetéhez független könyvvizsgálat szerint szükséges összege, beleértve a felmerült kezelési költségeket.

2.8. A strukturális alapoknak és más állami forrásoknak a garanciaalapokhoz történő hozzájárulása, valamint az ilyen alapok által az egyes KKV-k részére nyújtott garanciák az állami támogatásra vonatkozó szabályok hatálya alá tartoznak.

10. szabály: lízing

1. ÁLTALÁNOS SZABÁLY

A lízingműveletekkel kapcsolatban felmerült kiadások a 2–4. pontban foglalt szabályoknak megfelelően támogathatók a strukturális alapok általi társfinanszírozásból.

2. A LÍZINGBE ADÓNAK NYÚJTOTT TÁMOGATÁS

2.1. A lízingbe adó a közösségi társfinanszírozás közvetlen címzettje, amelyet a lízingbe vevő által a lízingszerződés tárgyát képező eszközökre fizetendő lízingdíj csökkentésére használnak fel.

2.2. Azok a lízingszerződések, amelyekre közösségi támogatást fizetnek, visszavásárlási jogot tartalmaznak, vagy a szerződés tárgyát képező eszköz élettartamával megegyező, legrövidebb lízingidőszakot írnak elő.

2.3. Ha egy lízingszerződés a legrövidebb lízingidőszak lejárta előtt az illetékes hatóságok előzetes hozzájárulása nélkül megszűnik, a lízingbe adó kötelezettséget vállal arra, hogy a közösségi támogatásnak a lízingidőszak hátralévő részére eső részét visszatéríti az érintett nemzeti hatóságoknak (hitel esetében a megfelelő alapnak).

2.4. Az eszköznek a lízingbe adó által történő, kifizetett számlával vagy hasonló bizonyító erejű számviteli okmánnyal igazolt megvásárlása társfinanszírozással támogatható kiadást képez. A közösségi társfinanszírozás által támogatható legmagasabb összeg nem haladhatja meg a lízingbe vett eszköz piaci értékét.

2.5. A lízingszerződéssel kapcsolatos, a 2.4. pontban említetteken kívüli költségek (nevezetesen: adók, a lízingbe adó árrése, a kamatok refinanszírozásának költségei, általános költségek, biztosítási díjak) nem képeznek támogatható költségeket.

2.6. A lízingbe adónak kifizetett támogatást teljes egészében a lízingbe vevő érdekében kell felhasználni a lízingidőszak alatti összes lízingdíj egységes csökkentésének formájában.

2.7. A lízingbe adó a lízingdíjfizetések részletezésével vagy azzal egyenértékű biztosítékot szolgáltató egyéb módszerrel igazolja, hogy a közösségi támogatást teljes egészében a lízingbe vevőnek utalja át.

2.8. A 2.5. pontban említett költségek, a lízingügyletből származó pénzügyi haszon felhasználása és a szerződés egyéb feltételei megegyeznek azokkal a feltételekkel, amelyeket a közösségi pénzügyi beavatkozások hiányában kell alkalmazni.

3. A LÍZINGBE VEVŐNEK NYÚJTOTT TÁMOGATÁS

3.1. A közösségi társfinanszírozás közvetlen címzettje a lízingbe vevő.

3.2. A lízingbe vevő által a lízingbe adónak fizetett, kifizetett számlával vagy azzal egyenértékű bizonyító erejű számviteli okmánnyal alátámasztott lízingdíjak társfinanszírozással támogatható kiadást képeznek.

3.3. Azon lízingszerződések esetén, amelyek vételi jogot kötnek ki, vagy a szerződés tárgyát képező eszköz élettartamának megfelelő legrövidebb lízingidőszakot írnak elő, a közösségi társfinanszírozás által támogatható legmagasabb összeg nem haladhatja meg a lízingbe vett eszköz piaci értékét. A lízingszerződéssel kapcsolatos egyéb költségek (adók, a lízingbe adó árrése, a kamatok refinanszírozási költségei, az általános költségek, biztosítási díjak stb.) nem támogatható kiadások.

3.4. A 3.3. pontban említett lízingszerződésekkel kapcsolatos közösségi támogatást a ténylegesen kifizetett lízingdíjak figyelembevételével egy vagy több részletben fizetik meg a lízingbe vevő részére. Ha a lízingszerződés határideje meghaladja a közösségi támogatás címén történő fizetések beszámításának végső határidejét, akkor csak a támogatás címén történő fizetések beszámításának végső határidejéig esedékes és kifizetett lízingdíjak támogathatók.

3.5. Azon lízingszerződések esetén, amelyek nem tartalmaznak vételi jogot, és amelyek érvényességi ideje rövidebb, mint a szerződés tárgyát képező eszköz élettartama, a lízingdíjakra a támogatható művelet időtartamának arányában nyújtható közösségi társfinanszírozással támogatás. A lízingbe vevőnek viszont bizonyítania kell, hogy a lízing volt a legköltséghatékonyabb módszer a berendezés használatának megszerzésére. Amennyiben a költségek egyéb módszer alkalmazása (például a berendezés bérbevétele) esetén alacsonyabbak lettek volna, a többletköltséget le kell vonni a támogatható kiadásokból.

3.6. A tagállamok szigorúbb nemzeti szabályokat alkalmazhatnak a 3.1–3.5. pont szerinti támogatható kiadások meghatározására.

4. ELADÁS ÉS VISSZLÍZING

Az eladás és a visszlízingrendszer keretében kifizetett lízingdíjak a 3. pontban megállapított szabályok alapján támogatható kiadásoknak minősülhetnek. Az eszköz beszerzési költsége közösségi társfinanszírozás által nem támogatható.

11. szabály: a strukturális alapok irányítása és végrehajtása során felmerülő költségek

1. ÁLTALÁNOS SZABÁLY

A strukturális alapok irányítása, végrehajtása, felügyelete és ellenőrzése során a tagállamokban felmerült költségek nem támogathatók társfinanszírozás által, kivéve a 2. pontban említett eseteket, illetve ha azok a 2.1. pontban foglalt kategóriákba tartoznak.

2. TÁRSFINANSZÍROZÁS ÁLTAL TÁMOGATHATÓ IRÁNYÍTÁSI, VÉGREHAJTÁSI, FELÜGYELETI ÉS ELLENŐRZÉSI KIADÁSOK KATEGÓRIÁI

2.1. A következő kiadási kategóriák támogathatók társfinanszírozás által a 2.2–2.7. pontban meghatározott feltételek mellett:

– a támogatás és a tevékenységek előkészületeivel, kiválasztásával, értékelésével és felügyeletével kapcsolatos költségek (az elektronikus irányítási, felügyeleti és értékelési rendszerek beszerzési és telepítési költségeinek kivételével),

– a támogatás végrehajtásával kapcsolatban a felügyeletet végző bizottságok és albizottságok ülései tekintetében felmerülő kiadások. Ezek a kiadások magukban foglalhatják az e bizottságokban tevékenykedő szakértők és egyéb résztvevők költségeit, beleértve harmadik országbeli résztvevők költségeit, ha az ilyen bizottságok elnöke a támogatás hatékony végrehajtásához nélkülözhetetlennek tartja a jelenlétüket,

– a tevékenységek könyvvizsgálatával és helyszíni ellenőrzésével kapcsolatos kiadások.

2.2. Illetmény fizetésével kapcsolatos kiadások – beleértve a társadalombiztosítási hozzájárulásokat is – csak a következő esetekben támogathatók:

a) az illetékes hatóság formális határozatával a 2.1. pontban említett feladatok teljesítésére kirendelt közalkalmazottak vagy köztisztviselők;

b) a 2.1. pontban említett feladatok teljesítésére alkalmazott egyéb személyzet.

A kirendelés vagy alkalmazás időszaka nem lehet hosszabb, mint a támogatást jóváhagyó határozatban a kiadás támogathatóságára megállapított végső határidő.

2.3. A strukturális alapoknak a 2.1. pont szerinti kiadásokhoz való hozzájárulása a Bizottság által jóváhagyott támogatásban meghatározott legnagyobb összegre korlátozódik, és nem haladhatja meg a 2.4. és 2.5. pontban megállapított határértékeket.

2.4. A közösségi kezdeményezéseket, a Peace II különprogramot és az innovatív tevékenységeket kivéve az értékhatárok valamennyi támogatás esetében a következő összegek:

– a strukturális alapok összes hozzájárulása 100 millió eurót vagy annál kisebb összeget kitevő részének a 2,5 %-a,

– a strukturális alapok hozzájárulása 100 millió eurót meghaladó, de legfeljebb 500 millió eurót kitevő részének a 2 %-a,

– a strukturális alapok hozzájárulása 500 millió eurót meghaladó, de legfeljebb 1 000 millió eurót kitevő részének az 1 %-a,

– a strukturális alapok hozzájárulása 1 000 millió eurót meghaladó részének a 0,5 %-a.

2.5. A közösségi kezdeményezések, az innovatív tevékenységek és a Peace II különprogram esetében az értékhatár a strukturális alapok összes hozzájárulásának 5 %-a. Ha az ilyen támogatás több tagállam részvételével történik, a magasabb irányítási és végrehajtási költségekre tekintettel az értékhatár megemelhető, és azt rögzíteni kell a Bizottság határozatában.

2.6. A 2.4. és a 2.5. pontban foglalt értékhatárok kiszámításának alkalmazásában a strukturális alapok összes hozzájárulása a Bizottság által az egyes támogatásokra megállapított értékek összege.

2.7. A Bizottság és a tagállamok megállapodnak e szabály 2.1–2.6. pontjának végrehajtásáról, és azt a támogatás szövegében rögzítik. A hozzájárulás mértékét az általános rendelet 29. cikke (7) bekezdésének megfelelően állapítják meg. A 2.1. pontban említett kiadásokra felügyeleti ellenőrzés céljából a technikai segítségnyújtás keretében biztosított külön intézkedés vagy részintézkedés vonatkozik.

3. EGYÉB KIADÁSOK A TECHNIKAI SEGÍTSÉGNYÚJTÁS KERETÉN BELÜL

A technikai segítségnyújtás keretén belül társfinanszírozható, a 2. pontban felsoroltakon kívüli tevékenységekre (úgymint: tanulmányok, szemináriumok, tájékoztatási tevékenységek, értékelés, valamint elektronikus irányítási, felügyeleti és értékelési rendszerek beszerzése és telepítése) nem vonatkoznak a 2.4–2.6. pontban megállapított feltételek. Az ilyen tevékenységeket végző közalkalmazottak és köztisztviselők illetményéhez kapcsolódó költségek nem támogathatók.

4. A TEVÉKENYSÉGEK VÉGREHAJTÁSÁVAL KAPCSOLATOS KÖZIGAZGATÁSI RÁFORDÍTÁSOK

A közigazgatás következő kiadásai támogathatók társfinanszírozás által a technikai segítségnyújtás keretén kívül, amennyiben azok valamely tevékenység végrehajtásával kapcsolatosak, azzal a feltétellel, hogy az nem a hatóság jogszabályon alapuló hatáskörével vagy a hatóság mindennapos irányítási, felügyeleti és ellenőrzési feladataival kapcsolatban keletkeztek:

a) valamely közszolgálat által egy tevékenység végrehajtása során nyújtott szakmai szolgáltatás költségei. A költségeket vagy le kell számlázni a (köz vagy magán) végső kedvezményezettnek, vagy pedig igazolni kell olyan egyenértékű bizonyító erejű dokumentumok alapján, amelyek lehetővé teszik az érintett közszolgálat által a tevékenységgel kapcsolatban kifizetett tényleges költségek azonosítását;

b) valamely tevékenység végrehajtásának költségei, beleértve a szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos ráfordításokat is, amelyeket olyan hatóság visel, amely saját maga a végső kedvezményezett, és amely saját számlájára, külsős mérnökök vagy más vállalkozások bevonása nélkül végez el egy tevékenységet. Az adott ráfordításnak a társfinanszírozott tevékenységért ténylegesen és közvetlenül kifizetett kiadásokhoz kell kapcsolódnia, és azt olyan dokumentumokkal kell igazolni, amelyek lehetővé teszik az érintett közszolgálat által a tevékenységgel kapcsolatban kifizetett tényleges költségek azonosítását.

12. szabály: a tevékenységek helytől függő támogathatósága

1. ÁLTALÁNOS SZABÁLY

Általános szabályként a strukturális alapok által társfinanszírozott tevékenységeket abban a régióban kell végezni, amelyre a támogatás vonatkozik.

2. KIVÉTEL

2.1. Ha annak a régiónak, amelyre a támogatás vonatkozik, részben vagy egészben haszna származik az adott régión kívül végzett tevékenység folytán, az irányító hatóság akkor fogadhatja el a tevékenység társfinanszírozását, ha a 2.2–2.4. pontban meghatározott valamennyi feltétel teljesül. Más esetben valamely tevékenység a 3. pontban foglalt eljárás alapján támogatható társfinanszírozás által. A Halászati Orientációs Pénzügyi Eszköz (HOPE) által finanszírozott tevékenységek esetén mindig alkalmazni kell a 3. pontban említett eljárást.

2.2. A tevékenységet a tagállam valamely NUTS III területén kell végezni, a támogatható régió közvetlen szomszédságában.

2.3. A tevékenység maximálisan támogatható kiadását azzal arányban állapítják meg, hogy várhatóan milyen mértékű haszna származik a régiónak az adott tevékenységből, és e kiadás mértéke az irányító hatóságtól független testület értékelésén alapul. A haszon mértékét a támogatás egyedi céljainak és várható hatásainak figyelembevételével állapítják meg. A tevékenység nem támogatható társfinanszírozás által, ha a haszon aránya nem éri el az 50 %-ot.

2.4. A támogatás minden egyes intézkedése tekintetében a 2.1. pont alapján elfogadott tevékenységek támogatható kiadásai nem haladhatják meg az intézkedés összes támogatható kiadásának 10 %-át. Ezen túlmenően a 2.1. pont alapján elfogadott valamennyi tevékenység támogatható kiadása nem haladhatja meg az összes támogatható kiadás 5 %-át.

2.5. Az irányító hatóság által a 2.1. pont alapján elfogadott tevékenységeket fel kell tüntetni a támogatás végrehajtásáról szóló éves beszámolókban és a záróbeszámolóban.

3. EGYÉB ESETEK

A támogatás által érintett régiókon kívüli helyen végzett olyan tevékenységek esetében, amelyek nem teljesítik a 2. pontban foglalt feltételeket, illetve a HOPE keretében finanszírozott tevékenységek esetében a tevékenység társfinanszírozásának elfogadásához a Bizottság esetenkénti előzetes jóváhagyása szükséges a tagállam által benyújtott kérelem alapján, különösen tekintetbe véve a tevékenységnek a régióhoz való közelségét, a régió esetében várható haszon szintjét, valamint az adott kiadásnak az intézkedés és a támogatás keretében teljesített összes kiadáshoz viszonyított összegét. A legkülső régiókra vonatkozó támogatás esetében az e pontban foglalt eljárást kell alkalmazni.

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

1685/2000/EK rendelet	Módosító rendelet
1. cikk	1. cikk módosítva
2. cikk	2. cikk módosítva
Melléklet	I. melléklet
1. szabály	1. szabály módosítva
1.1. pont	1.1. pont módosítva
	1.3. pont új
1.3. pont	1.4. pont
1.4. pont	1.5. pont
1.5. pont	1.6. pont
1.6. pont	1.7. pont
1.7. pont	1.8. pont
1.8. pont	1.9. pont
1.9. pont	1.10. pont
2. pont	2. pont módosítva
3. pont	3. pont változatlan
2. szabály	2. szabály változatlan
3. szabály	3. szabály módosítva
1. pont	1. pont módosítva
2–5. pont	2–5. pont változatlan
4. szabály	4. szabály változatlan
5. szabály	5. szabály változatlan
6. szabály	6. szabály változatlan
7. szabály	7. szabály módosítva
1. pont	1. pont módosítva
	2. pont új
2. pont	3. pont módosítva
3. pont	4. pont módosítva
4. pont	5. pont módosítva
8. szabály	8. szabály változatlan
9. szabály	9. szabály változatlan
10. szabály	10. szabály változatlan
11. szabály	11. szabály változatlan
12. szabály	12. szabály változatlan
	II. melléklet új